

Kjøbenhavns Posten.

18de Marg.

Onsdagen d. 27. Marts 1844.

Nr. 75.

Kjøbenhavn den 27de Marts 1844.

Justitsraad Meiersen finder sig sikkert ikke vel i denne Tid; i det mindste troe vi at turde udbrage denne Slutning af den overordenlige Mængde Beslaglæggelser, han nu igjen foretager sig. Saaledes kunne vi navnlig ikke indsee nogen rimelig Grund til det foreløbige Beslag paa vort Gaarsnummer, naar vi ikke ville forklare det af Indisposition, daarligt Humeur, Hypochondri, Mavepine eller andre deslige legemlige og aandige Besværligheder, hvoraf Hr. Justitsr. muligens plages, som uundgaaelig Følge af hans mangeaarige tunge og intricate Embedsbyrder. — At Cancelliet som sædvanligt stadfæster Beslaget med eller uden Action, kan naturligviis ingenlunde modbevise vor menneskeljærlige Formodning, og det saameget mindre som selv Domstolene altsor ofte have været af forskjellig Mening angaaende det som Dhr. Meiersen og Cancelliet have antæet for beslagværdigt; ikke at tale om alle de Tilfælde, hvor det beslaglagte Indhold slet ikke bliver henstillet til Domstolens Paakjendelse. — Vi vilde derfor ligesaa gjerne see det afgjort ved Sundhedscollegiet som ved Justitscollegiet om der har været Grund til at beslaglægge vort Gaarsnummer. I det mindste kunde vistnok den forstnævnte Autoritet oplyse meget angaaende de contagiose Forhold ved de periodiske Beslaglæggelser, der, ligesom Stjernestud til visse Tider, næsten stedse falde i betydelig Mængde paa eengang. Det er saaledes ikke alene vort Blad, som nu i Løbet af fem Dage er blevet to Gange beslaglagt, men i samme Tidsrum er ogsaa et Dobbeltnummer af „Folkbladet“, et Nr. af „Fædrelandet“, og igaar et Nr. af „Almuevennen“ gaaede samme Veie, af hvilke dog Beslaget paa „Fædrelandet“ ikke er blevet stadfæstet af Cancelliet; „Almuevennen“ skal derimod, efter Forlydendi, have indeholdt en Artikel fra Fæstehuusmandmand Neder Hansen, formodentlig et Svar til Herremændenes Advocat i den „Berl. Tid“. — Hvad Indholdet af vort eget, saaledes igjen usynliggjorte, Nummer angaaer, da bestod det i en stor Artikel, overskreven: „Hvorved bliver Europa nu behersket“, der gik ud paa at vise den offentlige Menings Betydning og hvorvidt den forstaaer at gjøre sig gjeldende lige overfor Magthaverne; dernæst nogle indenlandske Nyheder, et Infera fra en Gaardeier i Bloustrøb, og Fortsættelsen af „de seneste Bestemmelser angaaende Neger-slaverne paa de vestindiske De“. — Det vil nu vise sig, hvilken af disse det er, som har vakt Hr. Meiersens os uforklarlige Betænkelighed.

— Thorvaldsens Ligbegængelse skal finde Sted paa Lovdag, da hans affstæde Legeme først henføres i Frue Kirke, hvor Sørgvoitiden afholdes, og derfra til Holmens Kirkes

Capel, hvor det midlertidigen vil blive bisat, indtil Museets Jubeldag, da det derefter vil finde sin bestandige Hvileplads i en dertil bestemt Grav i den indre Gaard. Efter den Afbedes eget Onske skal intet Monument eller noget af hans egne Bærter komme til at betegne hans Hvilested, men kun en simpel Jordhøi, om Sommeren smykket med Roser, omgives af en Marmorrand, betegnet med hans Navn, hans Fødsels- og Dødsdag. Om man vil opfylde dette beskedne Onske, eller foretrække en Gravhøveling med et passende Monument, er et Spørgsmaal, der vel ikke er afgjort endnu; men derimod tør man dog nok antage det for afgjort, at hans Villie og Onske om at blive begravet i Omgivelsen af sine Bærter, i Museet, vil blive efterkommet, uanset hvilke smaalige eller indskrænkede Betænkeligheder, der maatte reise sig herimod fra en eller anden Side. — Til de igaar anførte Commissairer, i hans her efterladte Bo, maa endnu nævnes Prof. Bisfen, Overpræsident. Kjerulf (vel paa Communens Begne) og Justitsr. Thiele. — Til Dønsstaaende, som vi have optaget af vort beslaglagte Gaarsnummer, kunne vi endnu tilføie, at den med Thorvaldsens Lig foretagne Obduction skal have vist, at den nærmeste Aarsag til hans Død har været en organisk Sygdom i Hjertet. — At Alle ville bidrage til at den store Konstners Ligbegængelse bliver ledsaget med alle mulige passende Hoitideligheder, kan ikke betvivles, og det er derfor i sin Orden, at det ogsaa er paatænkt at Håndværkskaugene med deres Emblemer ville deeltage i at hædre den Afsøde ved at følge Ligtoget. — Ordningen af den hele Ligbegængelse er isørigt overdraget til Dhr. Archt. Bindesbøll, Medaill. Christensen og Prof. Arfen.

— „Aalborg Avis“ har taget til Gjenmale imod vore Bemærkninger angaaende Generaltoldkammerets nye Opfindelse, at foranstalte de Personers Navne, der ere overbeviste om ulovligt at have brændt Brændeviin, offentlig bekendtgjorte til Skral og Advarsel for alle Eigesindede, og den har ikke været i Stand til at udfinde, hvad der i den valgte Forholdsregel fortjener at misbilliges, idet bemeldte Fremgangsmaade netop forekommer den baade at have et „fuldgyldigt Motiv“ og tilige ikke at ville forseile sin Hensigt. Vi havde gjort Regning paa, at „Aalborg Avis“, naar den vilde indlade sig i Discussion over denne Gjenstand, og navnlig rette sin Polemik imod os, ogsaa havde vist os den Opmærksomhed at tage Hensyn til de af os anførte Grunde; men dette er saa langt fra at være Tilfældet, at den blot erklærer vor Misbilligelse af Generaltoldkammerets Fremgangsmaade for ubegrundet, og dernæst gaaer over til at udtale sig imod ulovlig Brændeviinsbrænden i Al-